

*ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ธนะพร เกิดรุ่ง^{1*} ภูวนัย สุวรรณธรา²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

²อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

Corresponding author e-mail: thanatporn.kr@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และ 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูในโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ในการศึกษา กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 คน จากตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ดำเนินการ โดยการจับฉลาก แล้วดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยเปรียบเทียบสัดส่วนของประชากรกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดหลังจากนั้นจึงใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่นฉบับ 0.973 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในการศึกษานี้โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และ 2) ความเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อเปรียบเทียบตามเพศ วุฒิการศึกษา และ ประสบการณ์ทำงาน พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่เปรียบเทียบตามอายุ พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล; ผู้บริหารสถานศึกษา; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

* Received: 2025-09-08, Revised: 2025-10-05, Accepted: 2025-10-12

Digital leadership of school administrators secondary educational service area office Samut Prakan

Thanatporn Kertrung^{1*} Phuwanai Suwantara²

¹Master of Education Program in Educational Administration, Bangkok Suvarnabhumi University

²Lecturer of Graduate School, Bangkok Suvarnabhumi University

Corresponding author e-mail: thanatporn.kr@gmail.com

ABSTRACT

The study aimed to 1) examine the level of digital leadership of school administrators as perceived by teachers, and 2) compare teachers' attitudes toward the digital leadership of school administrators under the Secondary Educational Service Area Office, Samut Prakan, according to gender, educational level, age, and work experience. The sample consisted of teachers from schools under the Secondary Educational Service Area Office, Samut Prakan. A total of 331 teachers were selected based on Krejcie and Morgan's sample size table. A multi-stage sampling method was employed, beginning with random sampling, followed by stratified random sampling to ensure proportional representation between the population and the sample group, and finally, simple random sampling. A five-point rating scale questionnaire was used as the research instrument, with a reliability coefficient of 0.973. Data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation, t-test and one-way analysis of variance (ANOVA). The results indicated that: 1) the overall level of digital leadership of school administrators, as perceived by teachers, was high; and 2) teachers' attitudes toward the digital leadership of school administrators did not differ significantly by gender, educational level, or work experience, while a statistically significant difference was found based on age at the 0.05 level.

Keywords: Digital leadership; School administrators; Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของผู้คนทั่วโลก ทำให้ทุกภาคส่วนต้องปรับตัว โดยเฉพาะเยาวชนที่ต้องเรียนรู้และเข้าใจเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดประโยชน์ การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้มีทักษะและความรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเพื่อเตรียมพร้อมสู่สังคมยุคใหม่อย่างรู้เท่าทันและยั่งยืน แผนการศึกษาแห่งชาติกำหนดยุทธศาสตร์ 6 ด้าน โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่ 4 เน้นสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษามุ่งเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับทุกช่วงวัย และพัฒนาระบบเครือข่ายที่ทันสมัยทั่วถึงตัวชี้วัดสำคัญ คือการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในสถานศึกษาทุกแห่งแนวทางพัฒนาประกอบด้วย การส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาคุณภาพ และสร้างระบบเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้รวมถึงการพัฒนาฐานข้อมูล การศึกษาที่ได้มาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

การศึกษาไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) มุ่งยกระดับสมรรถนะของกำลังคนไทยให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัยให้มีทักษะ ความรู้ และคุณลักษณะที่เหมาะสมขับเคลื่อนการศึกษาไทยสู่ยุคดิจิทัล ควบคู่คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมไทยค่านึงถึงบริบทของชาติ ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา และความปลอดภัย ปีงบประมาณ 2567 เน้นพัฒนาครูให้มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์และการแนะแนวที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาไทยให้ก้าวทันโลกดิจิทัลอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

การจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลจากทั่วโลก เรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล อย่างไรก็ตาม การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลยังเผชิญกับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และเครือข่าย ตลอดจนทักษะการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมของครู นักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ มีแนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับคุณภาพของสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู บุคลากร และนักเรียนผ่านระบบดิจิทัล โดยมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษายาใจ 5 ค. ได้แก่ คุณภาพ คุณธรรม ความเสมอภาค ความทันสมัย และความปลอดภัย โดยการบริหารจัดการตามมาตรฐานสากลในศตวรรษที่ 21 สำหรับมิติที่สำคัญในการขับเคลื่อนนโยบาย โดยมี ค. ที่ 4 คือ ความทันสมัย ซึ่งถูกนำมาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ โดยเน้นการพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน ด้วยเครื่องมือที่ทันสมัยและสอดคล้องกับการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลและเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ, 2565)

ในปัจจุบันการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาระดับสากลเป็นอย่างมาก ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลต้องมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เพื่อประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรสู่ความสำเร็จผู้บริหารต้องสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีได้อย่างหลากหลายและเหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศึกษาให้รวดเร็วเป็นระบบ (พิมพ์ลา อำนาง, 2566) แต่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพของสถานศึกษาของผู้บริหาร ผ่านระบบดิจิทัลในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ เนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมายังมีปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านดิจิทัลอย่างเพียงพอ อีกทั้งยังขาดความชัดเจนในแนวทาง และ

ขั้นตอนในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปสู่การปฏิบัติในระดับสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบ (วัชรินทร์ โตขาว, 2567) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสมุทรปราการจำเป็นต้องมีการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล

จากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่า การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการสร้างผู้บริหารสถานศึกษาให้มีภาวะผู้นำดิจิทัลสามารถช่วยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์ความรู้ทางการวิจัย และนำข้อมูลที่ได้มาข้อเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริม สนับสนุน คุณภาพการศึกษา ควบคู่กับทักษะการใช้เทคโนโลยีของสถานศึกษา ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ตามความเห็นครู จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 2,275 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ได้จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) จำนวน 331 คน ใช้การสุ่มหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) โดยจับฉลากเลือกอำเภอ แล้วสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยเปรียบเทียบสัดส่วนประชากรกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา อายุ ประสบการณ์ทำงาน แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ที่มีภาวะผู้นำดิจิทัล จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1962)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลในแต่ละด้านของผู้บริหารสถานศึกษา มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. รวบรวมและทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
2. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
3. ตรวจสอบความถูกต้อง และพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา และผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : index of item objective congruence) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ลงความเห็นว่าคุณค่าคำถามแต่ละข้อวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์และนิยามตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่ จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง .67-1.00
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านกระบวนการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .973

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อประสานเพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างทุกสถานศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามถึงกลุ่มตัวอย่างทางระบบสนับสนุนการบริหารจัดการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทางออนไลน์
3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้ และทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์
4. เก็บรวบรวมข้อมูลได้จำนวน 331 คน และคิดเป็นร้อยละ 64.77

การจัดทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติโดยมีการจัดทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามออนไลน์ จัดพิมพ์ลงเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
2. วิเคราะห์สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ค่าระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษาอายุ และประสบการณ์ทำงานวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best W. John, 1997)
4. วิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ทำงาน โดยใช้การทดสอบทีระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (independent t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis-of Variance) เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบระหว่างคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' s Method)

ผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.39	.41	มาก	4
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.45	.40	มาก	3
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.49	.39	มาก	2
4. ด้านการรู้ดิจิทัล	4.49	.38	มาก	1
รวม	4.46	.35	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.46 , S.D. = .35) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ

แรก ได้แก่ ด้านการรู้ดิจิทัล ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = .38) รองลงมาได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = .39) และด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = .41)

1.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเผยแพร่วิสัยทัศน์ผ่านดิจิทัลให้สมาชิกในสถานศึกษาเข้าใจได้ รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนนโยบายการระดมทุนเพื่อสนับสนุนสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา มีการนำวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน

1.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้และเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ผ่าน Internet ได้ตลอดเวลา รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น และสนับสนุน การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน และข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถการสร้างพลวัตในการใช้เทคโนโลยีเป็นเรื่องปกติในองค์กร

1.3 ด้านการสื่อสารดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีการสื่อสารอย่างตรงประเด็นตรงไปตรงมา รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วิธีการสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยกลยุทธ์การดำเนินงานที่เรียบง่าย และข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสื่อสารให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในการทำงานภายในองค์กร

1.4 ด้านการรู้ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของบทบาทของเทคโนโลยี ในชีวิตประจำวัน และการทำงานร่วมมือในทีม รองมาผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ ทักษะและทัศนคติด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และข้อที่อยู่อันดับสุดท้าย ได้แก่ บริหารสถานศึกษามีความรู้ในกฎหมายดิจิทัล

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	เพศ				t	P
	ชาย		หญิง			
	(n = 116)		(n = 215)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.41	.41	4.38	.42	.742	.459
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.45	.41	4.45	.39	-.104	.917
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.51	.39	4.48	.37	.601	.548
4. ด้านการรู้ดิจิทัล	4.46	.35	4.45	.35	-.061	.951
รวม	4.46	.35	4.45	.35	.341	.734

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	วุฒิการศึกษา				t	P
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	(n = 216)		(n = 115)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.41	.40	4.34	.44	1.456	.146
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.48	.39	4.40	.41	1.650	.100
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.52	.38	4.45	.42	1.534	.126
4. ด้านการรู้ดิจิทัล	4.52	.37	4.42	.38	2.323*	.021
รวม	4.48	.34	4.40	.37	1.954	.052

* $P < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.544	2	.272	1.593	.205
	ภายในกลุ่ม	56.052	328	.171		
	รวม	56.596	330			
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.700	2	.850	5.438*	.005
	ภายในกลุ่ม	51.266	328	.156		
	รวม	52.966	330			
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.588	2	.294	1.915	.149
	ภายในกลุ่ม	50.323	328	.153		
	รวม	50.910	330			
4. ด้านการรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.992	2	.496	3.551*	.030
	ภายในกลุ่ม	45.808	328	.140		
	รวม	46.799	330			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.902	2	.451	3.723*	.025
	ภายในกลุ่ม	39.750	328	.121		
	รวม	40.652	330			

จากตารางที่ 4 พบว่าครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.596	2	.298	1.744	.176
	ภายในกลุ่ม	56.001	328	.171		
	รวม	56.596	330			
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.060	2	.530	3.349	.036
	ภายในกลุ่ม	51.906	328	.158		
	รวม	52.966	330			
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.290	2	.145	.939	.392
	ภายในกลุ่ม	50.621	328	.154		
	รวม	50.910	330			
4. ด้านการรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.449	2	.224	1.587	.206
	ภายในกลุ่ม	46.351	328	.141		
	รวม	46.799	330			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.491	2	.246	2.005	.136
	ภายในกลุ่ม	40.161	328	.122		
	รวม	40.652	330			

จากตารางที่ 5 พบว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ตามความคิดเห็นของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ มีภาวะผู้นำและมีความสามารถทางดิจิทัล สามารถปรับตัวและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้หลากหลาย มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในการทำงาน นอกจากนี้ ยังสามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มความสะดวกและประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กร ดังที่ สุรรัตน์ รอดพัน (2564) ได้กล่าวถึง ผู้นำที่มี

ภาวะผู้นำดิจิทัล ตระหนักรู้ถึงความสำคัญการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัล จึงมีการปรับตัวให้รู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัลที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเข้าถึง และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงาน ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ได้ศึกษาเช่นเดียวกันนี้ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐิตา สงค์แก้ว (2565) ได้วิจัยเช่นเดียวกันในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา มีภาวะผู้นำดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน รวมถึง มุฮาหมัดรุสลัน ลือบาคะลูติง (2565) ที่ได้วิจัยเช่นเดียวกันในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพิลา อำนาง (2566) ได้วิจัยในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก และส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการรู้ดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล เมื่อจำแนกในส่วนของรายละเอียดแต่ละด้าน สามารถนำผลการวิจัยมาเสนอได้ ดังต่อไปนี้

1.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ มีความสามารถในการแสดงออกถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาวิเคราะห์บริบท และสภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ สื่อสารวิสัยทัศน์ผ่านช่องทางดิจิทัล เพื่อสร้างความเข้าใจ และสนับสนุนการระดมทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งผลให้การบริหารงานของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำดิจิทัล มีคุณลักษณะในการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ปัจจุบัน สามารถกำหนดพันธกิจด้านดิจิทัล มีการส่งเสริมองค์กรให้บรรลุวิสัยทัศน์ดิจิทัล และลงมือปฏิบัติตามกลยุทธ์และแผนงานเพื่อการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผลการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินาฏ เศรษฐชนะ (2567) ได้ทำการศึกษาเรื่องเดียวกัน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุฮาหมัดรุสลัน ลือบาคะลูติง (2565) ที่พบผลโดยรวมด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลอยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.2 ในการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลภายในองค์กร ส่งเสริมประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์นวัตกรรม

ดังที่ ศิรินาถ เศรษฐชนะ (2567) ได้กล่าวถึง ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างและส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล การทำงานและบรรยากาศในสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างแพร่หลาย ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเป็นปกติในการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานอื่น การสร้างระบบการปฏิบัติงานที่มีความกระชับ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ ระบบการติดต่อสื่อสารและการให้บริการ อิเล็กทรอนิกส์ การจัดหาอุปกรณ์ในการสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงบประมาณ และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ครู และบุคลากร ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารควรมีบทบาทในการวิเคราะห์แบบบูรณาการร่วมกับครูและบุคลากรในการสร้างสรรค์แพลตฟอร์มการเรียนรู้ดิจิทัล เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคโนโลยีร่วมกันระหว่างครูและ ผู้เรียน ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัญฐิตา สงค์แก้ว (2565) พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัย กวินท์ บินสะอาด (2564) ที่ทำการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสตูล พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัญฐิตา พรพทุมชัยกิจ (2561) ที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.3 ในการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ภายในองค์กร ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากร ทำให้การทำงานสะดวก รวดเร็ว และเข้าใจง่าย ส่งผลให้สมาชิกมีความเข้าใจตรงกัน และผู้บริหารสามารถสื่อสารข้อมูลกับผู้เกี่ยวข้องได้ทันทั่วทั้ง มีการสื่อสาร และการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ มูฮำหมัดรุสลัน ลือบา กะลูติง (2565) ได้กล่าวถึง โลกในยุคดิจิทัลไม่ว่าจะวงการใดก็ตามมักจะมีคำว่า การสื่อสารและประชาสัมพันธ์เข้าไปเกี่ยวข้องด้วยเสมอ ไม่ว่าจะเป็นวงการเศรษฐกิจสังคมหรือแม้กระทั่งในวงการการสื่อสารก็นำดิจิทัลเข้ามาใช้อย่างแพร่หลาย เพราะผู้รับบริการสามารถรับข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์ได้อย่างรวดเร็ว ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัญฐิตา สงค์แก้ว (2565) ได้ทำการศึกษาเช่นเดียวกันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฝนทิพย์ หาญชนะ และ ศักดิ์ฤทธิ์ ศิลาลาย (2565) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีระดับภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัลโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัทธวรรณ วงษ์โพย (2566) ได้ทำการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาฬสินธุ์ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.4 ในการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้ ทักษะ ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมี วิจารณญาณ การจัดการสารสนเทศอย่างเป็นระบบ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยในการบริหารจัดการ

สถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ด้านกฎหมายดิจิทัล และใช้งานดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ศิรินาฏ เศรษฐชนะ (2567) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่รู้ดิจิทัล มีความรู้ในเรื่องของดิจิทัล มีทักษะด้านการใช้ดิจิทัล มีการปรับโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล สร้างนวัตกรรม และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐธิดา สงค์แก้ว (2565) ได้ทำการศึกษพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผนทิพย์ หาญชนะ และ ศักดิ์สิทธิ์ ศิลาฉาย (2565) ได้ทำการศึกษาในโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลตามความคิดเห็นของครู ด้านการรู้ดิจิทัลโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎาพร ชาพิศร (2566) ศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. ในการศึกษาครั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าปัจจัยเรื่องเพศ ไม่มีผลต่อมุมมองระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน ต่างได้รับนโยบาย แนวทางและข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานในทิศทางเดียวกันทำให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างสอดคล้องกัน รวมถึงในสังคมปัจจุบันที่ให้ความสำคัญต่อความเท่าเทียมทางเพศ เพราะฉะนั้นในการมอบหมายงาน หรือการแต่งตั้งเป็นกรรมการรับผิดชอบแต่ละหน้าที่ภายในโรงเรียนอาจไม่มีความแตกต่างกันมากนักระหว่างเพศ จึงส่งผลให้มีมุมมองเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ความสามารถในการสื่อสาร และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กรไม่แตกต่างกัน การรับรู้ของครูผู้สอนจึงอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจร่วมกัน สอดคล้องกับ ลัทธวรรณ วงษ์โพย (2566) ได้กล่าวว่าองค์กรในปัจจุบันมีแนวโน้มส่งเสริมสิทธิ โอกาส และศักยภาพของบุคลากรอย่างเท่าเทียม โดยไม่จำกัดเพศหรือสภาพเพศวิถี ทั้งยังให้ความสำคัญกับการรักษาสัดส่วนบุคลากรหญิงและชายในแต่ละประเภทงาน ตลอดจนการมอบหมายงานอย่างเป็นธรรม ส่งผลให้เกิดความสมดุลทางเพศในการทำงาน นอกจากนี้ บุคลากรทุกเพศต่างมีแนวทางการทำงานและกระบวนการที่ส่งเสริมความเสมอภาค จนนำไปสู่การรับรู้ถึงความเท่าเทียมทั้งภายในและภายนอกองค์กร จึงกล่าวได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลมีได้ขึ้นอยู่กับเพศ แต่ขึ้นอยู่กับศักยภาพและการสนับสนุนจากองค์กรในการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐธิดา สงค์แก้ว (2565) พบว่าการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพล สุวรรณราช (2564) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวรี สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ของ ญัตติฐาน พรปทุมชัยกิจ (2561) ที่พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามเพศ มีภาวะผู้นำยุคดิจิทัล โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

3. ในการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามวุฒิ การศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ในปัจจุบันการศึกษาพื้นฐานมีการสอดแทรกการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยีทางดิจิทัล นอกจากนี้ผู้บริหาร สถานศึกษาปฏิบัติต่อครูอย่างเท่าเทียมโดยไม่คำนึงถึงวุฒิการศึกษา ครูทุกคนทำงานภายใต้นโยบายและ แนวทางเดียวกัน มีโอกาสรับรู้พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในลักษณะคล้ายกัน ได้รับการสื่อสาร อย่างทั่วถึงและมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม ส่งผลทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันอันนำไปสู่การพัฒนาและ ปรับปรุงการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ จุฑามาศ กมล (2565) ได้กล่าวว่า ครู ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันเมื่อมาปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาเดียวกัน ผู้บริหารสามารถสื่อสารให้ครูมี ความเข้าใจตรงกันในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา มีการกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง และแนวทางใน การดำเนินงานไว้อย่างชัดเจนและส่งเสริมการทำงานร่วมกัน รวมทั้งแลกเปลี่ยน ประชุมในการปฏิบัติงาน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเกิดประโยชน์กับการจัดการเรียนการสอนภายใต้การ บริหารจัดการภายในสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุฮาหมัดรุสลัน ลีอบากะลูติง (2565) พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำ ดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทราภรณ์ อินอ่อน (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็น ของข้าราชการครู เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิ การศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎาพร ชาพิศร (2566) ได้รายงานว่ ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ตามความเห็นของครู จำแนกตามวุฒิ การศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ในการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล จากการประเมินของกลุ่มตัวอย่าง จำแนก ตามอายุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่า อายุมีผลต่อการรับรู้พฤติกรรมผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากในแต่ละช่วงอายุมี ประสบการณ์ร่วมในการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ค่อนข้างแตกต่างกัน รวมไปถึงในสังคมการทำงาน การรวมกลุ่มระหว่างผู้ร่วมงานที่ทำงานมักมีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มที่สมาชิกร่วมอายุใกล้เคียงกัน ดังนั้นความ แตกต่างของช่วงอายุจึงอาจมีผลต่อการรับรู้และการเปิดรับเทคโนโลยี โดยครูที่มีอายุน้อย มีความสามารถ ในการปรับตัว เข้าใจ เปิดรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้ดีกว่าครูที่มีอายุมากกว่า ซึ่งอาจมีข้อจำกัด ในการเข้าถึงหรือใช้เทคโนโลยี ส่งผลให้ครูแต่ละช่วงอายุมีมุมมองและความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน สอดคล้องกับ มุฮาหมัดรุสลัน ลีอบากะลูติง (2565) ได้กล่าวว่า ในแต่ละ ช่วงวัยการใช้สื่อที่มีอยู่มากมายในปัจจุบันแตกต่างกันไป ครูผู้สอนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงของการใช้

คอมพิวเตอร์ มีความเข้าใจในการใช้สื่อแทบทุกรูปแบบ สามารถรับรู้และปรับตัวให้ทันต่อความรวดเร็วที่เปลี่ยนแปลงได้ ส่วนครูผู้สอนช่วงวัยกลางคนถึงวัยอาวุโสเป็นช่วงวัยที่เริ่มรู้จักการใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงาน พยายามทำความเข้าใจสื่อต่างๆ ให้มากขึ้น และจะไม่ค่อยมีการเข้าถึงข้อมูลที่ยุ่งยาก ยังยึดติดกับการใช้สื่อแบบเดิม ๆ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินาฏ เศรษฐชนะ (2567) พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามอายุ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพล สุวรรณราช (2564) ได้รายงานว่าเป็นผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ในการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ทำงานไม่มีผลต่อการรับรู้และความรู้สึกต่อภาวะผู้นำดิจิทัล ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันอาจครอบคลุมบุคลากรในหลายช่วงอายุ เนื่องจากครูแต่ละบุคคลได้บรรจุเข้ามารับราชการแตกต่างกัน จึงอาจส่งผลให้ในแต่ละกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ประกอบด้วยกลุ่มครูที่มีช่วงอายุหลากหลายและอาจทำให้มีความรู้สึกต่อการปรับตัวทางดิจิทัลขององค์กรไม่ต่างกัน นอกจากนี้ครูทุกคนปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้นโยบายและแผนการดำเนินงานของสถานศึกษาในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งยังได้รับการสื่อสารที่ทั่วถึงเข้าถึงข้อมูลอย่างเท่าเทียมไม่แบ่งแยกตามประสบการณ์ทำงาน และมีส่วนร่วมในการเป็นส่วนหนึ่งของงานบริหารสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องทำให้ครูทุกคนมีโอกาสรับรู้พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในลักษณะใกล้เคียงกัน ส่งผลให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในแนวทางที่ไม่แตกต่างกัน แม้ประสบการณ์ทำงานต่างกัน สอดคล้องกับ พิมพิลา อำนาง (2566) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเป็นผู้นำ สร้างความศรัทธา ทำให้ผู้ร่วมปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน เกิดความรัก นับถือ มีความมุ่งมั่นศรัทธา และประพฤติตนเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติหน้าที่ และมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงาน ทำให้ครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถ เต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐธิดา สงค์แก้ว (2565) ที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติตามความเห็นครูเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรรัตน์ รอดพัน (2563) ที่พบว่าผู้บริหารโรงเรียนประชารัฐภาวะผู้นำดิจิทัลโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติตามความคิดเห็นของครูจำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. กระทรวงศึกษาธิการ สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษา จัดทำยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนพัฒนา ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการบริหารงานอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และยกระดับความเป็นเลิศขององค์กรนำไปสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควรมุ่งให้ความสำคัญต่อเรื่องช่องว่างระหว่างวัยของบุคลากร เนื่องจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของการรับรู้ภาวะผู้นำดิจิทัลด้านต่างๆ ของผู้บริหารสถานศึกษาระหว่างครูแต่ละกลุ่มอายุ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมนโยบายที่ช่วยลดช่องว่างระหว่างวัยของบุคลากร เช่น การมีระบบพี่เลี้ยง (mentoring system) เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลภายในองค์กร ส่งเสริมประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์นวัตกรรม

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ภายในองค์กร ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากร ทำให้การทำงานสะดวก รวดเร็ว และเข้าใจง่าย ส่งผลให้สมาชิกมีความเข้าใจตรงกัน และผู้บริหารสามารถสื่อสารข้อมูลได้ทันทั่วทั้ง

2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดอื่นๆ

2.2 ควรศึกษาว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดอื่นๆ

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดอื่นๆ

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลในบทความพบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ประกอบด้วย 4 ด้านสำคัญ

แผนภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับการวิจัย

โดยผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการสื่อสารดิจิทัล มากที่สุด ส่วนด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลยังน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ทั้งนี้ความเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่เปรียบเทียบตามอายุ พบว่าระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎาพร ชาพิศร, วลัยพรรณ อ้วนนาแว, และจิตติยาภรณ์ เขาวรรากุล. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. *วารสารบริหารการศึกษา มศว*, 20(39), 115-126.
- กวินท์ บินสะอาด. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสตูล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- จริยา เหมียงหอม. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 11 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. การค้นคว้าอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- จุฑามาศ กมล และ สุภาวดี ลาภเจริญ. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปทุมมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. *วารสารวิชาการร้อยแก่นสาร*, 7(8), 388-403.
- ณัฐธินิชา พรปทุมชัยกิจ, อุดมพันธ์ พิษณุประเสริฐ, พงษ์ศักดิ์ ทองพันชั่งกุล. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 15(2), 50-64.
- ณัฐธิดา สงค์แก้ว. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*.
- ทศพล สุวรรณราช, และชลารณ สุวรรณสัมฤทธิ์. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นนทบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 7(3), 160-177.
- พิมพ์ลา อานาจ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ 6. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*.
- มูฮำหมัดรุสลัน ลือบาเกะลูติง. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตรัง กระบี่. *สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*.
- รุจาภรณ์ ลักษณะดี. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. *การศึกษานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก*.
- ลัทธวรรณ วงษ์โพย. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาฬสินธุ์. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย*.
- วัชรินทร์ โตขาว. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในยุคปัจจุบัน. *รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ*. 3 กันยายน 2567.
- ศิรินาฏ เศรษฐชนะ. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*.
- สุนทรภรณ์ อินอ่อน, กรองทิพย์ นาควิเชตร, วิชาส ทองสุทธิ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 17(2), 256-271.

- สุรรัตน์ รอดพัน, นเรศ ชันธีรี, สุวิมล โพธิ์กลิ่น. (2564). การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน
พระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. *วารสารการบริหาร
การศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 9(35), 36-45.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ. (2565). *แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณพ.ศ.
2565*. สำนักงานฯ.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570*. สำนักงานฯ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579)*. พริกหวาน
กราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). *แผนปฏิบัติการราชการระยะ 5 ปี พ.ศ.(2566 – 2570).*
กระทรวงศึกษาธิการ.
- Best, W. John. (1997). *Research in education*. Allyn and Bacon.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.
Journal of Educational and Psychological Measurement, n.p.
- Likert, R. (1962). *New pattern of management*. McGraw-Hill.
- Best, W. J. (1997). *Research in education*. Allyn and Bacon.